

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.127/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. június 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a 12. sorszámu

í t é l e t e t:

A testi sértés büntetének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott1 ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2024. november 25. napján kihirdetett 2.B.22/2024/27. számú ítéletét *megváltoztatja*:

vádlott1 vádlott testi sértés büntetteként értékelt cselekményét testi sértés büntetének *kísérleteként minősíti*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott tartózkodási helyére utalást *mellőzi*.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 54.363.- (ötvennégyezer-háromszázhatvanhárom) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék a fenti ítéletével a 2023. június 17. napjától őrizetben, majd 2023. június 20. napjától 2024. november 11. napjáig letartóztatásban volt, azóta szabadlábon lévő vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], valamint garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont]. Ezért a vádlottat – halmazati büntetésül – 1 év 4 hónap 26 nap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2023. június 17. napjától 2024. november 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A szabadságvesztést kitöltöttnek tekintette. A lefoglalt és a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál kezelt

penge és bicskamarkolat bűnjeleket elkobozta, míg a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és egy részüket a vádlott részére kiadni, más részük megsemmisítését rendelte el. Kötelezte a vádlottat 185.680.-Ft bűnügyi költség megfizetésére az államnak és megállapította, hogy az eljárás során felmerült további 142.240.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli. Tájékoztatta a vádlottat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított három hónapon belül a részére kiadni rendelt bűnjeleket nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott javára, anyagi jogszabálysértés, a testi sértés büntette tekintetében téves minősítés miatt, a vádlott bűnösségének testi sértés büntette helyett testi sértés büntettének kísérletében történő megállapítása érdekében.

[3] A Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség a fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott, hogy nyilvánvaló ítéletszerkesztési hiba folytán tévedett a törvényszék, amikor a vádlott bűnösségét befejezett testi sértés büntettében állapította meg, annak kísérlete helyett. Az ítélet szóbeli indokolása szerint is az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét testi sértés büntette kísérletében kívánta megállapítani. Erre figyelemmel a főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott bűnösségének a garázdaság büntettével halmazatban testi sértés büntette kísérletében való megállapítását indítványozta azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla egyebekben hagyja helyben.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.393/2024/8. számú átiratában az ügyészség fellebbezését annak indokolásával egyezően fenntartotta. Indítványozta az elsőfokú ítéletnek a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen és a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján a teljeskörű felülbírálatát. Eljárási szabálysértésekre, a tényállás helyesbítésére tett észrevételeket, és miután az elsőfokú bíróság az ítéletének rendelkező részében nyilvánvaló ítéletszerkesztési hiba folytán a testi sértés büntette tekintetében nem tüntette fel, hogy annak elkövetési alakzata kísérlet, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlott testi sértés büntetteként értékelt cselekményének testi sértés büntette kísérleteként minősítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] Az ügyészség eltérő minősítésre irányuló fellebbezése alapos.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség indítványának megfelelően a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mivel az arra jogosultak a törvényes határidőn belül nyilvános ülés tartását nem kérték. Tekintettel arra, hogy az ügyészség fellebbezése a testi sértés büntette tekintetében a minősítést támadta, az elsőfokú ítéletet az ítéltábla az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján. Ezen teljeskörű felülbírálat során megállapította, hogy az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett az eljárása során, nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[7] Ugyanakkor nagyobbreszt osztotta a fellebbviteli főügyészség észrevételét az egyéb eljárási szabálysértések tekintetében.

[8] Eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a sértettet a Be. 500. § (3) bekezdésében írtak ellenére nem értesítette az előkészítő ülés határnapjáról, és nem figyelmeztette arra, hogy polgári jogi igényét előterjesztheti. Ugyanakkor, mivel a sértett jelenléte az előkészítő ülésen nem kötelező, ezen eljárási szabálysértésnek az érdemi határozat hozatalára nem volt kihatással, így az ítéltábla pusztán annak megállapítására szorítkozott.

[9] Ugyancsak eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a Be. 455. § (4) bekezdésében foglaltakkal szemben az elsőfokú indokolást is tartalmazó ügydöntő határozatot a sértett részére nem kézbesítette. Ezen eljárási szabálysértést az ítéletábla kiküszöbölte, az elsőfokú ítéletet a sértett részére kézbesítette.

[10] Ugyanakkor nem osztotta a fellebbviteli főügyészség észrevételét, hogy esetlegesen további eljárási szabályt is sértett a törvényszék, amikor nem tudta megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság gondoskodott-e az ítéletnek román nyelvre történő fordításáról, majd annak a vádlott részére történő kézbesítéséről. A vádlott a 2024. november 25. napján tartott tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy a tolmács fordítása alapján megértette az elsőfokú ítéletet, és nem kéri az írásba foglalt ítéletnek az anyanyelvére, román nyelvre történő fordítását. Erre figyelemmel a törvényszék a Be. 78. § (8) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet román nyelvre történő fordítását mellőzte, s az ítélet magyar nyelvű példányát kézbesítette a vádlott részére romániai lakcímére, amelynek megtörténtét igazoló tértivevény az elsőfokú elektronikus iratok között megtalálható.

[11] Osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját, az ítéletábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú ítélet tényállását helyesbítette akként, hogy a [14] bekezdésből mellőzte annak megállapítását, hogy ér- vagy izomsérülés, esetleges csonthártyagyulladás okozására is alkalmas volt a vádlott cselekménye, mivel erre vonatkozó adat nincs az eljárás során készített igazságügyi orvosszakértői véleményben.

[12] Az elsőfokú ítélet [10] bekezdéséből azt a megállapítást, hogy a kés az élet kioltására alkalmas, illetve a [15] bekezdésben írtakat teljes egészében mellőzte, miután azok jogkövetkeztetések, és mint ilyenek, nem a tényállásban, hanem a jogi indokolásban a helyük, mint ahogy azt az elsőfokú ítélet [29] bekezdésében írt jogi indokolás tartalmazza.

[13] Megállapította az ítéletábla, hogy a vádlott neve az iratok tartalma alapján helyesen vádlottl a tényállásban nyilvánvaló elírás folytán írt vádlott l elírt neve helyett.

[14] Egyebekben a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéletábla a fenti helyesbítésekkel együtt a határozatának alapjául elfogadott.

[15] Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának eleget tett és a vád tárgyát képező lényeges, releváns tényekre nézve a szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette. Ennek eredményeként a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is helytállóan értékelte, és a tényállást az így kialakult meggyőződése alapján a rendelkezésre álló ügyiratok tartalmával összhangban állapította meg. vádlottl vádlott az eljárás során a bűnösségét nem ismerte be, és ugyan részben ténybeli beismerő vallomást tett az általa védekezésként alkalmazott, nem célzott szűrások tekintetében, azonban jogos védelmi helyzetre hivatkozott.

[16] A törvényszék részletes, ügyiratszerű és okszerű magyarázatát adta annak, hogy sértettl sértett és tanúl tanúk vallomása alapján, valamint az elkövetés helyszínéből, a sértetten lévő – így különösen a lapockán lévő – sérülés helyéből miért vont következtetést arra, hogy a sértett és a vádlott közötti rövid szóváltást követően sértettl sértett nem kezdeményezhette a verekedést, hanem részben a vádlottnak hátat fordítva védekezett. Megfelelő indokát adta annak is a törvényszék, hogy miért vetette el a vádlott azon vallomását, hogy sértettl sértett és a sértett apja, tanúl támadták meg őt, és miért került sor a verekedésre, illetve kizárta, hogy a vádlott szűrése a védekezését szolgálta volna.

[17] A tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata. A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[18] A Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésnek új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítást folytat le.

[19] A megalapozott tényállás alapján a törvényszék helyesen következtetett a vádlott bűnösségére.

[20] Helytállóan állapította meg, hogy a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben, a súlyos testi sértést okozó cselekményét megkezdte, de rajta kívül álló okok miatt nem fejezte be, így a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 10. § (1) bekezdése szerint a cselekmény kísérleti szakban maradt.

[21] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott cselekménye, figyelemmel az elkövetés eszközére, a szúrások irányára, alkalmas volt súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülések okozására, azonban nem volt alkalmas életveszélyes vagy halálos sérülés okozására.

[22] Osztotta az ítéltábla a Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség és a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság nyilvánvaló ítéletszerkesztési hiba folytán az ítéletének rendelkező részében a testi sértés büntette tekintetében nem tüntette fel, hogy annak az elkövetési alakzata kísérlet.

[23] Az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása eltér egymástól. Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a testi sértés büntette tekintetében annak kísérleti stádiumát a törvénynek, valamint a Kúria 61. számú BK vélemény 6. pontjában írtaknak megfelelően állapította meg.

[24] Azt is helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott cselekménye a testi sértés büntette kísérletén túl megvalósította a felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettét is.

[25] Ami a büntetés kiszabását illeti, a törvényszék a bűnösségi körülményeket hiánytalanul sorolta fel, azt az ítéltábla pusztán annyiban helyesbítette, hogy mellőzte az enyhítő körülmények közül a sértett szóváltással tanúsított közrehatását, mivel egy a tényállásbeli okból való szóváltásban való részvétel önmagában nem tekinthető olyan közreható körülményként, amely a vádlott felelősségét csökkentené.

[26] A vádlott vonatkozásában a büntetési tételkeret 3 hónaptól 4 év 6 hónapig tartó szabadságvesztés, a büntetéskiszabás során irányadó középérték 2 év 4 hónap 15 nap.

[27] Nem tévedett a törvényszék, amikor a szabadságvesztés irányadó középértékétől a vádlott javára lényegesen tért el, a szabadságvesztés tartama arányos.

[28] Az elsőfokú bíróság törvényesen ítélte a vádlottat a közügyektől eltiltásra, amelynek tartama szintén arányos.

[29] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, és mivel annak egyéb rendelkezései törvényesek, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján pedig helybenhagyta azzal, hogy a vádlott tartózkodási helyére utalást mellőzte, mivel azon a címen már nem tartózkodik.

[30] A másodfokú eljárás során a fordítói díjjal összefüggésben felmerült bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[31] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. június 12.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.127/2025/12. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 2.B.22/2024/27. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. június 12.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke